

Yhteinen kriisinratkaisurahasto (SRF)

Yhteisen kriisinratkaisurahaston ¹ (SRF) omistaa yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB). Yhteisen kriisinratkaisurahaston avulla yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää kriisinratkaisuvälineitään ja -valtuuksiaan tehokkaasti ja vaikuttavasti. Yhteinen kriisinratkaisurahasto on keino varmistaa, että finanssiala osallistuu rahoitusjärjestelmän vakauttamisen kustannuksiin. Yhteinen kriisinratkaisurahasto muodostuu pankkiunioniin osallistuvien 19 jäsenvaltion luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten maksamista maksuista. Sitä kasvatetaan asteittain sen ensimmäisten kahdeksan vuoden aikana (2016–2023). Yhteisen kriisinratkaisurahaston tulee saavuttaa tavoitetasonsa, joka on vähintään 1 prosentti pankkiunionin kaikkien luottolaitosten suojattujen talletusten määrästä, 31. joulukuuta 2023 mennessä.

Tiedote

Vakaumaksukausi 2019

- Tavoitetaso: Tavoitteenaan päästä vähintään 1 prosenttiin euroalueen suojattujen talletusten kokonaismäärästä 31. joulukuuta 2023 mennessä yhteinen kriisinratkaisuneuvosto asetti vuoden 2019 tavoitetasoksi 1/8:n summasta, joka on 1,15 prosenttia kaikkien euroalueen toimiluvan saaneiden luottolaitosten vuoden 2018 suojattujen talletusten keskiarvosta (lasketaan neljännesvuosittain). Vuoden 2019 tavoitetaso on siis **8 313 miljardia euroa**, mikä tarkoittaa 2,7 prosentin korotusta vuoteen 2018 verrattuna. Vuotuisen tavoitetason korottaminen johtuu yksinomaan euroalueen suojattujen talletusten määrän vuotuisesta suurenemisesta.
- **Kerättävä määrä:** Kun otetaan huomioon vuoden 2015 vakaumaksujen vähennykset sekä tietojen oikaisujen ja tarkistusten vaikutukset, vuoden 2019 kriisinratkaisurahastoon siirrettävät ennakkovakaumaksut ovat yhteensä **7,819 miljardia euroa**.
- **Soveltamisala:** Vuonna 2019 kriisinratkaisurahaston soveltamisalaan kuuluu 3 186 laitosta (verrattuna 3 315 laitokseen vuonna 2018).
- **Laskentamenetelmä:** Laitoksista 49 prosenttia on pieniä, ja ne maksavat kiinteän vakaumaksun (niiden kokonaisvarat ovat alle 1 miljardi euroa). Laitoksista 29 prosenttia on keskikokoisia (kokonaisvarat alle 3 miljardia euroa) ja 22 prosenttia laitoksista on suuria, jotka maksavat riskipainotetun vakaumaksun (ja niiden maksut muodostavat 97 prosenttia koko summasta). Jäljelle jääviin laitoksiin sovelletaan erityislaskentamenetelmää niiden liiketoimintamallin vuoksi. Tämä jakauma ei ole muuttunut merkittävästi vuodesta 2018.

¹ Perustettu asetuksen (EU) N:o 806/2014 nojalla.

- **Riskioikaisukerroin:** vuonna 2019 valvontaraporttien yhdenmukaistamisen taso antoi yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisuuden lisätä riskioikaisukertoimen laskelmiin maksuvalmiusvaatimuksen riski-indikaattori. Tästä huolimatta yhdenmukaistamisen taso ei ole vielä riittävä, jotta menetelmää voitaisiin soveltaa täysimääräisesti². Seuraavia riski-indikaattoreita ei ole sovellettu:
 - Riskipilari I: Omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksilla on omien varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (MREL) lisäksi
 - Riskipilari II: Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR)
 - Riskipilari IV: Monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet.
 - **Vuoden 2019 vakauserä maksut verrattuna vuoden 2018 vakauserä maksuihin:** Vuoden 2019 vakauserä maksujaksolla laitosten koon suhteelliset muutokset (vuotuinen perusrahoitusosuus³) ovat tärkein peruste ennakkovakauserä maksujen muuttamiselle. Tämä poikkeaa vuoden 2018 vakauserä maksukaudesta, jolloin tavoitetaso laskemisessa käytettävän kertoimen korottaminen (1,05 prosentista 1,15 prosenttiin) oli merkittävä tekijä. Vuoden 2019 vakauserä maksukaudella kerroin on yhä 1,15 prosenttia. Muita tekijöitä ovat
 - **Yhteisen kriisinratkaisumekanismin laskentamenetelmän vaiheittainen käyttöönotto sen aloitusvaiheessa (2016–2023):** Vuonna 2019 elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin/kriisinratkaisumekanismin painot ovat 26,67 / 73,33 %, kun tilanne vuonna 2018 oli 33,33 / 66,67 %. Tämä muutos voi suurentaa laitosten vakauserä maksuja maissa, joissa on suhteellisen vähän suojattuja talletuksia ja suhteellisesti suurempia laitoksia.
 - **Riskioikaisukertoimen muutos:** suurempi riskioikaisukerroin (kansallisella tai euroalueen tasolla) ei välttämättä tarkoita suurempaa vakauserä maksua (tai päinvastoin). Muutos määräytyy kaikkien muiden laitosten riskioikaisukertoimen muutosten perusteella.
- Vaikuttavien tekijöiden yhteisvaikutusta ei tiedetä etukäteen**, vaan myös se määräytyy maakohtaisten ja laitostenkohtaisten tekijöiden kokonaisvaikutuksen perusteella. Kriisinratkaisurahastoon maksettavat vakauserä maksut lasketaan suhteellisesti, ja se, miten eri tekijät vaikuttavat yksittäiseen laitokseen, määräytyy laitoksen sijaintimaan sekä laitoksen suhteellisen aseman mukaan, johon taas vaikuttavat koko ja riskialttius.
- Vuoden 2019 vakauserä maksujaksoson **seuraavat vaiheet** ovat nämä:
 - **1. toukokuuta 2019:** laitoksille annetaan ilmoitus
 - **28. kesäkuuta 2019:** kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset siirtävät vakauserä maksut yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle. Kansalliset

² Riskipilarit ja -indikaattorit on kuvattu komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklassa.

³ Vuotuisen perusrahoitusosuuden määrittely: velkojen kokonaismäärä, josta on vähennetty omat varat ja suojatut talletukset, tarvittaessa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 5 artiklan mukaisesti mukautettuna.

kriisinratkaisuviranomaiset asettavat maksuikkunan ajanjaksolle 1.5.2019–27.6.2019.

Lisätietoa yhteisestä kriisinratkaisurahastosta: www.srb.europa.eu